

SODBA SODIŠ?A (deseti senat)

z dne 20. marca 2014(*)

„Predlog za sprejetje predhodne odlo?be – Šesta direktiva o DDV – Oprostitve – Transakcije, ki se nanašajo na prodajo vrednostnih papirjev in pomenijo prenos lastništva nad nepremi?ninami – Zavezanost k pla?ilu posrednega davka, ki ni DDV – ?lena 49 PDEU in 63 PDEU – Povsem notranji položaj“

V zadevi C?139/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) z odlo?bo z dne 9. februarja 2012, ki je prispela na Sodiš?e 19. marca 2012, v postopku

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

proti

Generalidad de Cataluña,

SODIŠ?E (deseti senat),

v sestavi E. Juhász, predsednik senata, A. Rosas (poro?evalec) in C. Vajda, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. junija 2013,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona C. Gómez Barrero, J. Buendía Sierra in E. Zamarriego Santiago, odvetniki,
- za Generalidad de Cataluña N. París, agentka,
- za špansko vlado N. Díaz Abad, agentka,
- za finsko vlado J. Heliskoski, agent,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios, agentka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago ?lena 13(B)(d), to?ka 5,

Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 160, v nadaljevanju: Šesta direktiva), ter členov 49 PDEU in 63 PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbama Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona (v nadaljevanju: Caixa) in Generalidad de Cataluña zaradi zahteve za vračilo davka na prenose premoženja in overjene pravne akte (v nadaljevanju: davek na prenose premoženja).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Pod naslovom V Šeste direktive, naslovljenim „Obdavčljive transakcije“, člen 5 določa:

„1. ‚Dobava blaga‘ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.

[...]

3. Države članice lahko za premoženje v stvareh štejejo:

[...]

c) deleži ali udeležbe, ki so enakovredni deležem, ki dajejo imetniku *de iure* ali *de facto* lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine.“

4 Pod naslovom X te direktive, naslovljenim „Oprostitve“, člen 13, naslovljen „Oprostitve na ozemlju države“, vsebuje del A („Oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu“), del B („Druge oprostitve“) in del C („Izbire“).

5 V smislu člena 13(B) te direktive:

„Brez vpliva na druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanja ali zlorab davka, oprostijo:

[...]

d) Naslednje posle:

[...]

5. transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z:

- dokumenti, ki ustanavljajo lastništvo na blagu,
- pravicami ali vrednostnimi papirji iz člena 5(3);

[...]

g) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz člena 4(3)(a);

h) dobave nepozidanih zemljišč?, razen dobav gradbenih zemljišč? iz ?lena 4(3)(b).“

6 ?len 4(3)(a) in (b) iste direktive se sklicuje na „dobavo objektov ali delov objektov in zemljišč?, na katerih stojijo pred prvo uporabo“ in „dobavo gradbenih zemljišč?“.

7 ?len 13, C, Šeste direktive dolo?a:

„Države ?lanice lahko dovolijo davkopla?evalcem pravico do izbire za obdav?itev v primerih:

[...]

b) transakcij iz B(d), (g) in (h) tega ?lena.

Države ?lanice lahko omejijo obseg te pravice do izbire.“

8 V skladu s ?lenom 28(3) te direktive:

„V prehodnem obdobju iz odstavka 4 lahko države ?lanice:

[...]

b) še naprej oproš?ajo dejavnosti iz priloge F pod pogoji, ki jih dolo?i zadevna država ?lanica;

[...]“

9 V prilogi F k tej direktivi, naslovljeni „Transakcije iz ?lena 28(3)(b)“, so v to?ki 16 navedene „dobave objektov in zemljišč?, opisanih v ?lenu 4(3)“.

10 ?len 33(1) iste direktive dolo?a:

„Brez vpliva na druge dolo?be Skupnosti, zlasti tiste iz veljavnih predpisov Skupnosti glede splošne ureditve razpolaganja, pretoka in spremljanja trošarinskih izdelkov, ta direktiva ne prepre?uje, da država ?lanica ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe, davke na stave in igre na sre?o, trošarine, kolke in, bolj splošno, vse davke, dajatve ali bremenitve, ki jih ni mogo?e ozna?iti kot prometne davke, vendar s pogojem, da ti davki, dajatve in bremenitve v trgovini med državami ?lanicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.“

Špansko pravo

Ureditev DDV

11 ?len 8 zakona št. 30/1985 o davku na dodano vrednost (Ley 30/1985 del Impuesto sobre el Valor Añadido) z dne 2. avgusta 1985 (BOE št. 190 z dne 9. avgusta 1985, str. 25214) dolo?a:

„Davka na dodano vrednost [v nadaljevanju: DDV] so oproš?eni:

[...]

18. Te finan?ne transakcije, ne glede na osebo ali subjekt, ki jih izvede:

[...]

(g) storitve in dejavnosti, razen upravljanja in hrambe, delnic, deležev v družbah, obveznic in drugih vrednostnih papirjev, ki niso navedene v pododstavkih pred to?ko 18, razen:

- a) dokumentov, ki ustanavljajo lastništvo na blagu;
- b) vrednostnih papirjev, ki dajejo imetniku pravno ali dejansko lastninsko pravico, uporabo ali izključno koriščenje nepremičnine.

[...]"

12 Člen 13(1), točka 18(k), kraljeve uredbe 2028/1985 o potrditvi uredbe o davku na dodano vrednost (Real Decreto 2028/1985, de 30 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre el Valor Añadido) z dne 30. oktobra 1985 (BOE št. 261, z dne 31. oktobra 1985, str. 34469) povzema izraze, navedene v členu 8 zakona št. 30/1985, ob tem pa dodaja te določbe:

„Delnice ali deleži družb drugih subjektov v to kategorijo ne spadajo.

[...]"

13 Vsebina člena 20(1), točka 18(k), zakona št. 37/1992 o davku na dodano vrednost (Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido) z dne 28. decembra 1992 (BOE št. 312 z dne 29. decembra 1992, str. 44247) je enaka vsebini izvečka, navedenega v kraljevi uredbi 2028/1985.

Predpisi o trgu vrednostnih papirjev

14 Zakon št. 24/1988 z dne 28. julija 1988 o trgu vrednostnih papirjev (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) (BOE št. 181 z dne 29. julija 1988, str. 23405), kakor je bil spremenjen z zakonom št. 18/91 z dne 6. junija 1991 o dohodnini (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas) (BOE št. 136 z dne 7. junija 1991, str. 18665, v nadaljevanju: zakon o trgu vrednostnih papirjev), v členu 108 določa:

„1. Prenos delnic, ne glede na to, ali se z njimi trguje na uradnem sekundarnem trgu, je oproščen davka na prenos premoženja in overjene pravne posle in [DDV].

2. Prenosi, navedeni v nadaljevanju, so kot ‚odplačni prenos premoženja‘ izključeni od oprostitve iz odstavka 1 in obdavčeni z davkom na prenos premoženja in overjene pravne posle:

1. Prenosi, opravljeni na sekundarnem trgu, in pridobitve, ki se kot posledica izvajanja pravic prednostnega nakupa delnic in pretvorbe obveznic v delnice opravijo na primarnem trgu, vrednostnih papirjev, ki pomenijo sorazmeren del osnovnega kapitala ali premoženja družb, skladov, združenj in drugih subjektov, v katerih nepremičnine na nacionalnem ozemlju pomenijo vsaj 50 % sredstev, če pridobitelj zaradi tega prenosa ali pridobitve postane imetnik celotnega premoženja ali vsaj takega dela, ki mu omogoča izvajanje nadzora nad zadevnimi subjekti.

Šteje se, da oseba v gospodarski družbi pridobi tak nadzor, če neposredno ali posredno postane lastnik vsaj 50 % osnovnega kapitala družbe.

Pri izračunu 50-odstotnega deleža sredstev, ki jih sestavljajo nepremičnine, se ne upoštevajo tiste nepremičnine – razen parcel in zazidalnih zemljišč – ki so del gibljivih sredstev družb, ki se ukvarjajo izključno s podjetniškimi dejavnostmi na področju gradnje ali naložb v nepremičnine.

2. Prenosi delnic ali kapitalskih deležev, prejetih v zameno za naložbe v obliki nepremičnin, izvedene ob ustanovitvi družbe ali ob povečanju osnovnega kapitala, če med vložkom in prenosom ni preteklo vsaj eno leto.

V navedenih primerih se uporabi ustrezen davek za odplačne prenose zadevnih nepremičnin,

dav?na osnova pa se izra?una na podlagi pravil iz veljavne ureditve o davku na prenose premoženja in overjene pravne posle.“

Predpisi o davku na prenose premoženja

15 ?len 7(5) pre?iš?enega besedila zakona o davku na prenose premoženja in overjene pravne akte (Ley del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados), kot je bil potrjen s kraljevo zakonsko uredbo 3050/1980 z dne 30. decembra 1980 (BOE št. 29, z dne 3. februarja 1981, str. 2442) in kot je bil spremenjen z zakonom št. 29/1991 o ustreznosti nekaterih dav?nih izrazov z direktivami in uredbami Evropske skupnosti (Ley 29/1991 de adecuación de determinados conceptos impositivos a las Directivas y Reglamentos de las Comunidades Europeas) z dne 16. decembra 1991 (BOE št. 301 z dne 17. decembra 1991, str. 40533), dolo?a:

„Za ‚odpla?ne prenose‘ premoženja iz tega naslova se ne štejejo prej navedena dejanja, ?e jih izvajajo poslovni ali poklicni subjekti pri izvajanju svojih poslovnih in poklicnih dejavnosti, v vsakem primeru pa, ?e gre za dobave blaga ali opravljanje storitev, za katere se pla?a [DDV]. Vendar se šteje za dobave ali najeme nepremi?nin, ?e so slednje oproš?ene pla?ila [DDV], tako kot tudi za dobave teh nepremi?nin, ki so vklju?ene v prenos celotnega premoženja družbe, ?e se izkaže, da je prenos tega premoženja oproš?en pla?ila [DDV].“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odlo?anje

16 Iz predložitvene odlo?be izhaja, da se je družba Caixa, ki je lastnica 3,26?odstotnega deleža kapitala družbe Inmobiliaria Colonial, S.A. (v nadaljevanju: Inmobiliaria Colonial), odlo?ila pove?ati svojo udeležbo v tej družbi in zato za?ela pogajanja v zvezi s pridobitvijo deleža, ki ga je v tej družbi, katere sredstva so bila pretežno sestavljena iz nepremi?nin, imela družba Banco Central, S.A. Zato je družba Caixa februarja 1992 pridobila 63,85?odstotni delež, ki ga je imela družba Banco Central v družbi Inmobiliaria Colonial, S.A., s ?imer je postala lastnica ve? kot 65?odstotnega deleža v tej družbi. Po tej pridobitvi je družba Caixa objavila javno ponudbo za odkup preostalih deležev v kapitalu družbe Inmobiliaria Colonial, S.A., in zaradi teh pridobitev postala lastnica 96,85 % delnic te družbe.

17 Družba Caixa je 25. marca 1992 predložila samoobra?un davka na odpla?ne prenose premoženja po šestodstotni stopnji v skladu s ?lenom 108 zakona o trgu vrednostnih papirjev, ker je pridobila ve? kot 50?odstotni delež kapitala zadevne nepremi?ninske družbe. Pri tem je prijavila dav?no osnovo v višini 16.256.808.232 španskih pezeta (ESP), dav?ni dolg, ki ga je treba pla?ati, pa v višini 975.408.494 ESP.

18 Vendar je družba Caixa 9. februarja 1993 pri Delegación Territorial de Barcelona del Departamento de Economía y Finanzas de la Generalidad de Cataluña (obmo?na enota Barcelona urada za gospodarstvo in finance avtonomne skupnosti Katalonija) zahtevala vra?ilo neupravi?eno pla?anih zneskov v višini 975.408.454 ESP, skupaj s pripadajo?imi obrestmi, ker je menila, da je ?len 108 zakona o trgu vrednostnih papirjev v nasprotju z dolo?bami prava Unije, zlasti s Šesto direktivo, in da se v nobenem primeru ne uporabi za izvedeno pridobitev vrednostnih papirjev, saj ni šlo za prikrito prodajo nepremi?nin.

19 Družba Caixa je, ker v predpisanem roku ni prejela izrecnega odgovora, zaradi zavrnitve zahtevka za vra?ilo, ki jo je pomenil molk organa, za?ela upravni spor. Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña je to tožbo zavrnilo z odlo?bo z dne 30. januarja 1998, ki jo je z odlo?bo z dne 14. maja 1999 potrdilo Tribunal Económico Administrativo Central.

20 Družba Caixa je vložila pritožbo pri upravnem oddelku Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, katerega ?etrty senat je 28. maja 2004 sprejel sodbo, s katero je pritožbi ugodil zgolj

zato, ker je menil, da se davčna osnova ne bi smela določiti v celotni višini dejanske vrednosti nepremičnin, iz katerih so sestavljena sredstva družbe Inmobiliaria Colonial, S.A., ampak v višini dela vrednosti teh nepremičnin, ki je sorazmeren obsegu delnic, ki so bile predmet izvedenega prenosa.

21 Druge trditve družbe Caixa v pritožbi pa so bile, nasprotno, zavrnjene. Te trditve se, po eni strani, nanašajo na nezdružljivost člena 108 zakona o trgu vrednostnih papirjev z določbo iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, ker ta člen 108 določa, da se z davkom na prenose premoženja obvezno obdavčijo prodaje delnic, ki so tako izvzete iz obdavčitve z DDV, čeprav v skladu z navedeno določbo prava Skupnosti ni dopustna razširitev oprostitve davka na dodano vrednost na [transakcije v zvezi z] „deleži ali udeležb[ami], ki so enakovredni deležem, ki dajejo imetniku pravno ali dejansko lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine“. Po drugi strani je družba Caixa navedla, da po njenem mnenju obstaja nezdružljivost navedenega člena 108 s špansko ustavo in pravom Skupnosti, ker določa neizpodbojno splošno domnevo goljufije, saj izhaja iz predpostavke, da so vse transakcije v zvezi s prenosom delnic družb, katerih sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin, izvedene zaradi izogibanja plačila davka.

22 Družba Caixa je zoper sodbo Tribunal Superior de Justicia de Cataluña vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču in navedla edini pritožbeni razlog, ki se nanaša zlasti na kršitev člena 13(B)(d), točka 5, 5(3) in 27 Šeste direktive.

23 Po mnenju družbe Caixa sta tako oprostitve zadevne transakcije kot tudi njena obdavčitev z davkom na prenose premoženja, kot to določa zakon o trgu vrednostnih papirjev, v nasprotju s Šesto direktivo. Za odstop zadevne države članice od določb Šeste direktive, ne da bi pri tem sledila postopku, ki je v členu 27 te direktive določen za pridobitev dovoljenja Sveta Evropskih skupnosti, ki je potrebno [za uvedbo ukrepov] za preprečevanje izogibanja davkom v okviru prenosov nepremičnin prek vmesnih družb, *a fortiori*, ni treba, da se prenosi takih delnic ali deležev družb, ki dajejo imetniku lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine, obdavčijo z davkom na prenose premoženja in overjene pravne posle niti da se ta transakcija oprosti plačila DDV.

24 Zaradi dvomov glede vprašanja, ali lahko države članice na podlagi določb iz člena 13(B)(d), točka 5, v povezavi s členom 5(3)(c) Šeste direktive iz obdavčitve z DDV izvzamejo transakcije v zvezi s prodajo delnic družb, katerih sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin, in ali je na podlagi te direktive dopustno, da se pridobitev večinskega deleža kapitala teh družb obdavči s posrednim davkom, ki se razlikuje od DDV, kot je davek na prenos premoženja, je predložitveno sodišče prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba v skladu s členom 13(B)(d), točka 5, [Šeste] direktive za transakcije v zvezi s prodajo delnic, ki jih opravi davčni zavezanec in katerih posledica je pridobitev lastništva nad nepremičninami, plačati davek na dodano vrednost brez možnosti oprostitve, glede na to, da določa izjemo za vrednostne papirje, ki dajejo imetniku pravno ali dejansko lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine?

2. Ali so s [Šesto] direktivo [...] združljive določbe, kot je člen 108 španskega zakona o [...] trgu vrednostnih papirjev, v skladu s katerim se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin, ne glede na morebiten status gospodarskega subjekta udeležencev transakcije obdavči z davkom na prenos premoženja in overjene pravne posle, ki je posreden davek in se razlikuje od DDV, tako da ni izvzet primer, v katerem bi se transakcija, če bi se nepremičnine namesto z delnicami ali deleži prenesle neposredno, obdavčila z DDV?

3. Ali je s svobodo ustanavljanja, ki jo zagotavlja člen [49 PDEU], in prostim pretokom kapitala, ki je urejen v členu [63 PDEU], usklajena nacionalna določba, kot je člen 108 španskega zakona [...] o trgu vrednostnih papirjev, kakor je bil spremenjen z 12. dopolnilno določbo zakona št. 18/1991, v skladu s katerim se pridobitev večinskega deleža kapitala družb, katerih sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin v Španiji, obdavči, ne da bi bilo dopustno dokazovanje, da družba, nad katero se pridobi nadzor, opravlja gospodarsko dejavnost?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

25 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba najprej preučiti, v bistvu sprašuje, ali Šesta direktiva nasprotuje predpisu države članice, v skladu s katerim se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin, obdavči s posrednim davkom, ki se razlikuje od DDV, namreč z davkom na prenose premoženja in overjene pravne posle, ne da bi se upoštevalo dejstvo, da bi bile te transakcije, če bi bil njihov predmet neposredni nakup teh nepremičnin, ne pa nakup delnic, kar bi posledično pomenilo pridobitev teh nepremičnin, obdavčene z DDV.

26 Najprej je treba ugotoviti, da so na podlagi Šeste direktive v precejšnji meri iz obdavčitve z DDV izvzete transakcije glede nepremičnin. V tej povezavi so na podlagi člena 13(B)(g) in (h) te direktive oproščene zlasti našteve transakcije glede nepremičnin, razen tistih, navedenih v členu 4(3)(a) in (b) te direktive, namreč dobave novih nepremičnin oziroma nepozidanih zemljišč. Poleg tega te določbe ne vplivajo na možnost, ki jo imajo države članice na podlagi člena 28(3)(b) Šeste direktive v povezavi s točko 16 priloge F, da so še naprej izvzete tudi dobave objektov in zemljišč, opisanih v členu 4(3).

27 Zato je treba v zvezi z različnim obravnavanjem, na kar je opozorilo predložitveno sodišče glede, po eni strani, neposrednih pridobitev nepremičnin, ki so predmet obdavčitve z DDV, in, po drugi strani, posrednih pridobitev takih nepremičnin, ki se obdavčijo z davkom na prenose premoženja, ugotoviti, da je obdavčitev z DDV neposrednih pridobitev nepremičnin v vsakem primeru odvisna od vrste pridobljene nepremičnine.

28 Nadalje, glede domnevno diskriminatorne davčne obravnave dobav nepremičnin, ki so morebiti obdavčene z DDV, je treba spomniti, da Šesta direktiva državi članici ne preprečuje, da ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe, davke na stave in igre na srečo, trošarine, kolke ali katere koli davke, dajatve ali bremenitve, ki jih ni mogoče označiti za prometne davke, kot izhaja iz člena 33(1). Pravo Unije dopušča tudi obstoj konkurenčnih sistemov obdavčitve, tako da je te davke mogoče pobrati, tudi če je posledica kopičenja davka na dodano vrednost v primeru ene in iste transakcije (glej v tem smislu sodbi z dne 8. julija 1986 v zadevi Kerrutt, 73/85, Recueil, str. 2219, točka 22, in z dne 11. oktobra 2007 v zadevi KÖGÁZ in drugi, C-283/06 in C-312/06, ZOdl., str. I-8463, točka 33).

29 V zvezi z zadevno nacionalno zakonodajo v postopku v glavni stvari je treba navesti, da se Sodišče že izreklo glede njene združljivosti s členom 33(1) Šeste direktive v zadevi Renta, v kateri je bil izdan sklep z dne 27. novembra 2008 (C-151/08). Sodišče, ko je opozorilo na bistvene značilnosti DDV, ki jih je opredelilo v svoji sodni praksi (glej zlasti sodbo z dne 3. oktobra 2006 v zadevi Banca popolare di Cremona, C-475/03, ZOdl., str. I-9373, točka 28 in navedena sodna praksa), je v tem sklepu navedlo, da se davek, ki ima take značilnosti, kot jih ima davek na prenose premoženja, od DDV razlikuje tako, da ga ni mogoče opredeliti kot davek z značilnostmi prometnega davka v smislu člena 33(1) Šeste direktive.

30 V spisu, predloženemu Sodišču, ni ne kaže na to, da bi bilo to vprašanje v okviru tega predloga za sprejetje predhodne odločbe treba preučiti drugače. Prav tako je ob upoštevanju sklepanja iz zgoraj navedenega sklepa Renta treba ugotoviti, da Šesta direktiva ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, kot je v postopku v glavni stvari.

31 Na podlagi zgornjih ugotovitev je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba Šesto direktivo razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 108 zakona o trgu vrednostnih papirjev, v skladu s katero se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so večinoma sestavljena iz nepremčin, obdavči s posrednim davkom, ki se razlikuje od DDV, kot je slednji v postopku v glavni stvari.

Prvo vprašanje

32 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem, ki ga je treba preučiti na drugem mestu, v bistvu sprašuje, ali morajo biti na podlagi Šeste direktive, zlasti člena 13(B)(d), točka 5, druga alineja, transakcije pri trgovanju z delnicami, ki jih izvede davni zavezanec in katerih posledica je pridobitev lastništva nad nepremčinami, obvezno obdavčene z DDV.

33 Komisija v pisnih stališih navaja, da se postopek v glavni stvari nanaša na obdavčitev transakcij družbe Caixa z davkom na prenose premoženja – ne pa z DDV – in da na podlagi odgovora na to vprašanje nikakor ni mogoče določiti, ali so te transakcije lahko obdavčene z drugim davkom, ki ni DDV.

34 V povezavi s tem iz predložitvene odločbe izhaja, da predložitveno sodišče s tem vprašanjem sprašuje Sodišče, da bi ugotovilo, ali se davek na prenose premoženja uporabi v primeru transakcij v zvezi s prodajo delnic s strani družbe Caixa, če španska zakonodaja določa, da transakcije, ki so obdavčene z DDV, niso obdavčene z davkom na prenose premoženja.

35 V povezavi s tem je treba spomniti, da se lahko davna obravnava, ki velja na podlagi Šeste direktive za transakcije v zvezi s prodajo delnic, katerih posledica je pridobitev lastništva nad nepremčinami, spreminja glede na to, ali zadevna država članica morebiti uporabi možnosti, ki jih ima na podlagi člena 5(3) te direktive, v povezavi s členom 13(B)(d), točka 5, druga alineja, te direktive kakor tudi na podlagi člena 13(C)(b) te direktive.

36 Ugotoviti je treba, da v predložitveni odločbi ni natančnih navedb glede vprašanja, ali je španski zakonodajalec te možnosti uporabil. V takih okoliščinah Sodišče ne more koristno ugotoviti obstoja povezave med določbami nacionalnega prava, ki se uporabi v sporu o glavni stvari, in določbami Šeste direktive, katerih razlaga se predlaga.

37 Kot izhaja iz odgovora na drugo vprašanje, ta direktiva ne nasprotuje obdavčitvi transakcij v zvezi s prodajo delnic, kot so v postopku v glavni stvari, s posrednim davkom, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki se razlikuje od DDV. Zato glede pobiranja takega davka ni bistveno, ali take transakcije so oziroma niso obdavčene z DDV na podlagi te direktive.

38 Glede na navedene okoliščine Sodišče meni, da na prvo vprašanje za predhodno odločanje ni treba odgovoriti.

Tretje vprašanje

39 Španska vlada izpodbija dopustnost tretjega vprašanja za predhodno odločanje. Po mnenju te vlade se vsi elementi, ki opredeljujejo primer, kot je ta v postopku v glavni stvari, nanašajo na eno samo državo članico in gre zato za povsem notranji položaj, ki ni predmet pravnega reda Unije. Zato Sodišče za odgovor na to vprašanje ni pristojno.

40 Treba je spomniti, da čeprav mora glede na delitev pristojnosti v okviru postopka predhodnega odločanja nacionalno sodišče opredeliti predmet vprašanj, ki jih namerava postaviti Sodišču, mora Sodišče samo preizkusiti okoliščine, v katerih mu je nacionalno sodišče predložilo zadevo, da preveri, ali je zanjo pristojno (glej v tem smislu sodbi z dne 9. novembra 2010 v združenih zadevah Volker in Markus Schecke in Eifert, C-92/09 in C-93/09, ZOdl., str. I-11063, točka 39, in z dne 21. junija 2012 v zadevi Susisalo in drugi, C-84/11, točka 16).

41 V tej zvezi je treba spomniti, da Sodišče ni pristojno, da odgovori na vprašanje za predhodno odločanje, kadar je očitno, da se določba prava Unije, ki je Sodišču predložena v razlago, ne uporablja (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2009 v zadevi Woningstichting Sint Servatius, C-567/07, ZOdl., str. I-9021, točka 43 in navedena sodna praksa).

42 Glede določb prava Unije, katerih razlaga se predlaga s tretjim vprašanjem, je treba navesti, da se določbe Pogodbe o DEU v zvezi s svobodo ustanavljanja in prostim pretokom kapitala ne uporabljajo v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, ki je z vseh vidikov omejen na eno samo državo članico (glej v tem smislu glede svobode ustanavljanja sodbo z dne 17. julija 2008 v zadevi Komisija proti Franciji, C-389/05, ZOdl., str. I-5397, točka 49 in navedena sodna praksa, in glede prostega pretoka kapitala sodbo z dne 5. marca 2002 v zadevi Reisch in drugi, C-515/99, od C-519/99 do C-524/99 in od C-526/99 do C-540/99, Recueil, str. I-2157, točka 24 in navedena sodna praksa).

43 Vseeno pa je treba spomniti, da v primeru nekaterih, natančno določenih pogojev povsem notranji položaj Sodišču ne preprečuje, da odgovori na vprašanje, postavljeno v členu 267 PDEU.

44 Tako je lahko zlasti v primeru, če nacionalno pravo predložitvenemu sodišču nalaga, da mora svojemu državljanu zagotoviti enake pravice, kot jih ima državljan druge države članice, ki se nahaja v enakem položaju, na podlagi prava Unije (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 5. decembra 2000 v zadevi Guimont, C-448/98, Recueil, str. I-10663, točka 23; z dne 30. marca 2006 v zadevi Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, C-451/03, ZOdl., str. I-2941, točka 29, in z dne 5. decembra 2006 v združenih zadevah Cipolla in drugi, C-94/04 in C-202/04, ZOdl., str. I-11421, točka 30), oziroma če se predlog za sprejetje predhodne odločbe nanaša na določbe prava Unije, na katere napotuje nacionalno pravo države članice, da bi se določila pravila, ki se uporabijo za povsem notranji položaj zadevne države članice (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 18. oktobra 1990 v združenih zadevah Dzodzi, C-297/88 in C-197/89, Recueil, str. I-3763, točka 36; z dne 16. marca 2006 v zadevi Poseidon Chartering, C-3/04, ZOdl., str. I-2505, točka 15, in z dne 7. novembra 2013 v zadevi Romeo, C-313/12, točka 21).

45 V tem primeru je treba ugotoviti, tako kot trdi španska vlada, da se vsi elementi spora o glavni stvari nanašajo na notranji položaj države članice, saj gre v tem sporu za nakup obsežnega deleža nepremičninske družbe s sedežem v Španiji s strani druge družbe, ki ima prav tako sedež v Španiji in ki je zavezana k plačilu davka, ker je premoženje te družbe, ki jo je kupila, sestavljeno iz nepremičnin na ozemlju Španije v obsegu vsaj 50 %.

46 Iz predložitvene odločbe ne izhaja, da mora predložitveno sodišče na podlagi nacionalnega prava strankam v sporu zagotoviti obravnavo, kakršno bi bili na podlagi prava Unije deležni gospodarski subjekti druge države članice v enakem položaju. Prav tako ne izhaja, da bi se moralo opreti na razlago pravil prava Unije, da bi določilo vsebino nacionalnega prava, ki se

uporabi v tem primeru.

47 Nazadnje, ker predložitvena odločba ne vsebuje dovolj konkretnih elementov glede povezave med določbami Pogodbe o DEU, navedenimi v okviru tretjega vprašanja, in nacionalno zakonodajo, ki se uporabi v sporu o glavni stvari, iz tega izhaja, da v okoliščinah, kot so v postopku v glavni stvari, ko se vsi elementi nanašajo samo na zadevno državo članico, Sodišče ni pristojno, da odgovori na tretje vprašanje, ki ga je postavilo Tribunal Supremo.

48 Na podlagi zgornjih ugotovitev je tretje vprašanje treba šteti za nedopustno.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 108 zakona št. 24/1988 o trgu vrednostnih papirjev (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) z dne 28. julija 1988, kot je bil spremenjen zakonom št. 18/1991 z dne 6. junija 1991 o dohodnini (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas), v skladu s katero se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so večinoma sestavljena iz nepremičnin, obdavči s posrednim davkom, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki se razlikuje od DDV.

Podpisi

* Jezik postopka: španščina.